

mambre: sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso seruire diei. Cum eleuasset oculos: apparuerunt ei tres viri stantes prope eum. Quos cum vidisset: cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi sui: et adorauit in terra: et dixit. Domine si inueni gratiam in oculis tuis ne transias seruum tuum: sed affera mihi parvulum aquae: et lauent pedes vestros: et requiescite sub arbore. Ponatque bucellam panis: et dormiet cor vestrum postea transibitis. Idcirco enim declinastis ad seruum vestrum. Qui dixit. Fac ut locutus es. Festinauit abraham in tabernaculum ad saram: dixitque ei. Accelera tria sata simile commisce: et fac subcineritios panes. Ipse vero ad armentum cucurrit: et tulit inde vitulum tenerum et optimum: deditque puero. Qui festinauit: et coxit illud. Tulit quoque butyrum: et lac: et vitulum quem coxerat: et posuit coram eis. Ipse vero stabat iuxta eos sub arbore. Cumque comedissemus: dixerunt ad eum. Vbi est sara uxor tua? Ille respondit. Ecce in tabernaculo est. Cum dixit. Reuerens veniam ad te tempore isto: vita commite: et habebit filium sara uxor tua. Quo audito: sara risit post ostium tabernaculi. Erant autem ambo senes: propeque etatis: et desiderant facere filium in senectute. Que res sit occulte dicta. Postquam oserunt et dominus meus uetulus est: voluptati operam dabo. Dixit autem dominus ad abraham. Quare risit sara uxor tua dicens. Num vere paritura sum anus? Numquid deo quicquam est difficile. Iuxta conditum reuertar ad te hoc eodem tempore: vita commite: et habebit sara filium. Regauit sara: dicens. Non risi timore peccati. Dominus autem. Non est inquit ita: sed risisti. Cum ergo surrexissent inde viri: direxerunt oculos contra sodomam: et abraham simul gradiebatur: deducens eos. Dixitque dominus. Non clare

potero abraham que gesturus sum: cum futurus sit in gentem magnam ac robustam: et benedicente sunt in eo omnes nationes terre. Scio enim quod preceptum sit filiis suis: et domui sue post se: ut custodiant viam domini: et faciant iudicium et iustitiam: ut adducat dominus propter abraham omnia que locutus est ad eum. Dixit itaque dominus. Clamor sodomorum et gomorreorum multiplicatus est: et peccatum eorum aggravatum est nimis. Descendā et videbo: utrum clamorem qui venit ad me: propter expleuerint: an non est ita ut sciam. Conuerteruntque se inde: et abierunt sodomam. Abraham vero adhuc stabat coram domino: et appropinquas ait. Numquid perdas iustum cum impio? Si fuerint quinquaginta iusti in ciuitate: peribit si mulier: et non perdet loco illi propter quinquaginta iustos: si fuerint in eo? Absit a te: ut rem hanc facias. et perdas iustum cum impio: sciatque iustus sicut impius. Non est hoc tuum: qui iudicas omnem terram. Nequaquam facies iudicium hoc. Dixitque dominus ad eum. Si inueniero sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis: dimittā omnem locum propter eos. Respondit abraham: et ait. Quia semel cepi loquar ad dominum deum meum cum sim pulvis et cinis. Quid si minus: quinquaginta iusti quisque fuerint: delebis propter quadragintaquing: uniuersam urbem. Et ait. Non delebo si inueniero ibi quadragintaquing. Rursusque locutus est ad eum. Si autem triginta ibi inueni fuerint: quid facies? Ait. Non peruram propter triginta. Ne queso inquit indignetur dominus si loquar. Quid si ibi inueni fuerint triginta. Respondit. Non faciam. Si inueniero triginta. Quia semel ait cepi: loquar dominum meum. Quid si ibi inueni fuerint viginti: ait.

Non interfectiā propter viginti. Obsecro inquit ne irascaris domine: si loquar adhuc semel. Quid si inueni fuerint ibi decem? Dixit. Non delebo propter decem. Abiit dominus postquam cessauit loqui ad abraham: et ille reuersus est in locum suum. **V**eneruntque duo angeli. **Viginti** **U**scumque uespere: sedente loth in foribus ciuitatis. Qui cum uidisset eos surrexit: et iuxta obuiam eis: adorauitque pronus in terram et dixit. Obsecro domine: declinate in domum pueri vestri: et manete ibi. Lauate pedes vestros et mane: pueri semini in uia uestra. Qui dixerunt. Minime: sed in platea manebimus. **Copu** **lit** **illos** **oppido** **ut** **diuertere** **ad** **eum**. **In** **gressusque** **domum** **eius** **fecit** **conuiuium**: **coxitque** **asina**: **et** **comederunt**. Prius autem quam irent cubitum: uiri ciuitatis uallauerunt domum illius: a puero usque ad fenestram: et ipsi simul. Vocauerunt loth: et dixerunt ei. Vbi sunt uiri qui introierunt ad te nocte. Educ illos huc ut cognoscamus eos. Egredius ad eos loth post tergum adducens ostium: ait. Nolite queso feceremini: nolite malum hoc facere. Habeo duas filias: que necdum cognouerunt uirum. Educas eas ad uos: et abutimini eis: sicut uobis placuerit: dummodo uiris istis nichil mali faciatis: quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. At illi dixerunt. Recede illuc. Et rursus. Ingressus es inquit ut adueniam: numquid ut iudices. Te ergo ipsum magis quam hos assequemur. **U**numque faciebant loth uehementer fores: et ecce miserunt manum uiri: et introduxerunt ad se loth: clausueruntque ostium: et eos qui foris erant percussit cititate a minimo usque ad maximum: ita ut ostium inuenire non possent. Dixerunt autem ad loth. Habes hic quippiam

tuorum generum: aut filios aut filias. Omnes qui tui sunt: educ de urbe hac. **D**elebis enim locum istum: eo quod increuerit clamor eorum coram domino: qui misit nos ut perdamus illos. Egredius itaque loth: locutus est ad generos suos: qui accepturi erant filias eius: et dixit. Surgite et egredimini de loco isto: quia delebit dominus ciuitatem hanc. **E**t uisus est eis filiis ludas loqui. Cumque esset mane: rogebant eum angeli dicentes. Surge tolle uxorem tuam: et duas filias quas habes: ne et tu pariter peras in scelere ciuitatis. **D**issimulante illo: apprehenderunt manum eius et manum uxoris ac duarum filiarum eius: eo quod parceret dominus illi: eduxeruntque eum: et posuerunt eum extra ciuitatem: ibique locuti sunt ad eum dicentes. Salua animam tuam. **N**oli respicere post te: nec stes in omni loco circa regionem: sed in monte saluum te fac: ne et tu simul peras. **D**ixitque loth ad eos. Queso domine: quia inuenit seruis tuis gratia coram te: et magnificasti gloriam et misericordiam tuam quam fecisti mecum ut saluaretur anima mea: nec possum in monte saluari: ne forte apprehendat me malum et moriar. **E**st ciuitas hic iuxta: ad quam possum fugere parua: et saluabor in ea. Numquid non modica est: et uiuet anima mea. **D**ixitque ad eum. Ecce etiam in hoc suscepi preces tuas: ut non subuertam urbem pro qua locutus es. **F**estina: et salua te ibi: quia non potero facere quicquam: donec ingrediaris illuc. **I**dcirco vocatum est nomen urbis illius segor. **S**ed egredius est super terram: et loth ingressus est segor. **I**gitur dominus pluit super sodomam et gomoram: sulphur et ignem a domino de celo: et subuertit ciuitates has: et omnem circum regionem: uniuersos habitatores urbium: et cuncta terre uiridum. **R**espiciensque